

Φθιώτιδος Συμεών: «Η προοπτική του Τριωδίου μέσα από την Κυριακή του Ασώτου»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στον Ιερό Ναό της Αγίας Σοφίας, στην προσφυγική συνοικία της Ν. Ιωνίας Λαμίας ιερούργησε εχθές Β΄ Κυριακή του Τριωδίου 16 Φεβρουαρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Ενορία εόρτασε την ετήσιο μνήμη της ελεύσεως των αποτμημάτων των Ιερών Λειψάνων της Αγίας Μάρτυρος Σοφίας από την Ομώνυμη Ενορία του Ν. Ψυχικού Αθηνών και της Οσίας Σοφίας της εν τη Μονή της Κλεισούρας ασκησάσης από την Ιερά Μητρόπολη Καστορίας, τα οποία πέρυσι με ενέργειες του **Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών** κατατέθηκαν στον Ιερό Ναό εις διηνεκή ευλογία των πιστών της Ενορίας.

Οι Ιερές Ακολουθίες του Όρθρου, όπου χοροστάτησε ο **Σεβασμιώτατος κ. Συμεών**, καθώς και της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας μεταδόθηκαν από

τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Βρισκόμαστε με τη Χάρη του Θεού στο Άγιο Τριώδιο, σε μία πολύ όμορφη πνευματική περίοδο, η οποία μας προετοιμάζει για το Άγιο Πάσχα, μία περίοδος πνευματικού αγώνα με πολλά μηνύματα και φέρνει μπροστά μας η Αγία Εκκλησία κάθε Κυριακή του Τριωδίου, χαρακτήρες, καταστάσεις, φέρνει μπροστά μας καθρέφτες, για να δει ο καθένας τον εαυτό του, να προβληματιστεί, αλλά να πάρει και τη δυνατότητα να νοηματοδοτήσει την ύπαρξή του προκειμένου να φτάσει στο Άγιο Πάσχα, στη συνάντηση δηλαδή με τον Χριστό.

Σήμερα φέρνει μπροστά μας την παραβολή του Ασώτου στην οποία κυρίως σκιαγραφούνται τρία πρόσωπα, ο ευσπλαχνικός Πατέρας, ο μικρότερος υιός, ο οποίος παίρνει τη πατρική περιουσία, το μερίδιο που του αναλογεί και εξαφανίζεται σε χώρα μακρινή κι ο άλλος ο πρεσβύτερος υιός, που επίσης και αυτός παίρνει το μερίδιο της περιουσίας που του αναλογεί και υποτίθεται ότι μένει κοντά στον πατέρα. Όπως αποδεικνύεται βέβαια, έμεινε μόνο τοπικά κοντά στο Θεό Πατέρα και όχι καρδιακά, γιατί όταν ο Θεός Πατέρας, ο ευσπλαχνικός Πατέρας, ο οποίος μονάχα αγκαλιάζει, μονάχα αγαπά, μονάχα συγχωρεί, όταν ο καλός Πατέρας λοιπόν δέχεται μέσα στην αγκαλιά του τον Άσωτο Υιό, που επιστρέφει, τότε αποδεικνύεται και φανερώνεται ότι ο πραγματικά άσωτος ήταν ο άλλος υιός, ο οποίος δεν είχε καν υποψιαστεί και δεν είχε καταλάβει την αγάπη του Θεού Πατέρα.

Αυτή ήταν η τραγωδία του, αυτό ήταν το δράμα. Να βρίσκεται κοντά στο Θεό Πατέρα, να βρίσκεται κοντά στον Πατέρα και να μην μπορεί να αντιληφθεί αυτή την δίχως όρια αγάπη, να μην μπορεί να κατανοήσει, να μην μπορεί να χαρεί με την αγάπη του Πατέρα Θεού και αυτό είναι το δράμα, το οποίο βιώνει. Και τελικά ο μεν άσωτος υιός, ο οποίος επιστρέφει, ενώ έρχεται με τη διάθεση να γίνει ένας ίδιος με τους υπηρέτες, με τους δούλους, δεν διεκδικεί τίποτα, δεν ζητά τίποτα, μονάχα το χάδι του Πατέρα, μονάχα τη στοργή και την αγάπη του Θεού Πατέρα και λαμβάνει και το δαχτυλίδι και τον μόσχο τον σιτευτό θύει ο Θεός Πατέρας, ο καλός Πατέρας στήνει γλέντι και χαρά και πανηγύρι. Και ο άλλος ο υιός, ο δήθεν καλός υιός, ο δήθεν ακριβής, ο δήθεν συνεπής, ο δήθεν τίμιος χάνει τα πάντα, γιατί μέσα του δεν είχε αγάπη κι όποιος δεν έχει αγάπη μέσα του, ότι άλλο κι αν έχει, δεν έχει τίποτα, γιατί μονάχα η αγάπη είναι αυτή που γεμίζει τον άνθρωπο, μονάχα η αγάπη είναι αυτή που κρατά τον άνθρωπο ζωντανό, μονάχα η αγάπη είναι αυτή, η οποία τελικά νικάει, η οποία υπερτερεί, η οποία μένει στον αιώνα: «νυνιδὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη».

Και δεν είναι τυχαίο, ότι αυτή ακριβώς η παραβολή του Ασώτου Υιού λέγεται από τον Χριστό σε ποιο σημείο; Λίγο μετά από μία κατηγορία που δέχθηκε ο Χριστός. Κατηγόρησαν τον Χριστό στους υπολοίπους ανθρώπους, κατηγόρησαν οι Φαρισαίοι και οι υποκριτές ότι «μετὰτελωνῶνκαὶπορνῶνἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν», ότι είναι αμαρτωλός ο διδάσκαλός σας και κάνει παρέα με τελώνες, με πόρνες, με ανθρώπους αμαρτωλούς και ακριβώς η απάντηση του Χριστού είναι η παραβολή του Ασώτου. Η απάντηση του Χριστού είναι η προβολή της ευσπλαχνίας του Θεού, γιατί μονάχα μία απάντηση μπορεί να δίνει ο Χριστός, μπορεί να δίνουν οι άνθρωποι του Χριστού, μπορούμε να δίνουμε εμείς μέσα στον κόσμο. Ό,τι δυσκολίες κι αν αντιμετωπίζουμε, ό,τι προβλήματα, όποιες προκλήσεις, μέσα στην οικογένειά μας, μέσα στην καθημερινότητα μας, μέσα στις σχέσεις μας, μέσα στην εργασία μας, οπουδήποτε, μονάχα η απάντηση της αγάπης είναι η απάντηση η δυνατή, γιατί η πιο δυνατή εξουσία είναι η εξουσία να αγαπάς και να συγχωρείς. Η πιο δυνατή εξουσία είναι να αγαπάς. Ποια είναι η δύναμη μιας μάνας σ' ένα σπίτι; Το ότι αγαπάει. Ποια είναι η δύναμη που συνεχίζει μία οικογένεια; Είναι η αγάπη του ενός προς τον άλλον. Ποια είναι η δύναμη που συνεχίζει μία κοινωνία; Η αγάπη του ενός προς τον άλλον. Ποια είναι η δύναμη, η οποία συνεχίζει μία πολιτεία, ένα χωριό, μία γειτονιά, μία παρέα; Η αγάπη του ενός προς τον άλλο. Όταν χαθεί η αγάπη, όταν ψυχραθεί η αγάπη, τότε τα πάντα μπορούν να συμβούν στη ζωή των ανθρώπων.

Και ακριβώς εμείς σήμερα αξιωνόμεθα όχι μόνο να αντλήσουμε αυτά τα υπέροχα διδάγματα, τα οποία είναι τόσο σημαντικά για την ζωή μας, αλλά και μας βοηθούν να κατανοήσουμε το τι συμβαίνει γύρω μας, αλλά συγχρόνως σήμερα εδώ στο Ναό της Αγίας Σοφίας μας δίνεται η ευκαιρία να εορτάσουμε και μία επέτειο ενός

μεγάλου δώρου που μας έκανε ο Θεός αυτή την περίοδο, πριν από ένα χρόνο, το δώρο να λάβουμε μόνιμη παρουσία εδώ Τεμαχίων των Χαριτοβρύτων Λειψάνων τόσο της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Σοφίας, το οποίο μας προσεφέρθη από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και τον Ιερό Ναό της Αγίας Σοφίας Νέου Ψυχικού όσο και Τεμάχιο του Ιερού Λειψάνου της Οσίας Σοφίας της ασκησάσης στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, στην όμορφη Καστοριά και έφερε το όνομα της Αγίας Σοφίας, η Οσία Σοφία. Και οι δύο αυτές Αγίες είχαν το ίδιο χαρακτηριστικό γνώρισμα, την απέραντη αγάπη προς τον Θεό και την απέραντη αγάπη προς τον συνάνθρωπο, την αγάπη αυτή, που έφθανε μέχρι της αγάπης προς τον εχθρό.

Πόσο λοιπόν μας στηρίζει ο Θεός! Πόσο μας παρηγορεί! Ο χρόνος περνάει πολύ γρήγορα, η ζωή προχωρά και στο τέλος της ημέρας και στο τέλος της ζωής μονάχα ένα πράγμα θα μέινει: η αγάπη. Η αγάπη την οποία δείξαμε και κυρίως η αγάπη την οποία δείξαμε σε δύσκολες στιγμές, γιατί η αγάπη πραγματική φανερώνεται στις δοκιμασίες, η αγάπη η πραγματική φανερώνεται όταν ο άνθρωπος έχει ανάγκη, η αγάπη η πραγματική δοκιμάζεται μέσα στη φωτιά. Αυτή η αγάπη οδήγησε τον Άσωτο Υιό να επιστρέψει στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα κι ο Θεός Πατέρας που προσκαρτερούσε μόλις τον είδε άνοιξε την αγκαλιά του και δεν έμεινε στατικός, έσπευσε, έτρεξε να το σφίξει μέσα στην αγκαλιά του, να τον αγκαλιάσει γιατί «νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὗρέθη». Αυτήν την αγάπη να αναζητήσουμε από την Αγία Μεγαλομάρτυρα Σοφία, από την Οσία Σοφία, από όλους τους Αγίους της Εκκλησίας μας και αυτή είναι και η προοπτική του Αγίου Τριωδίου. Να μας οδηγήσει στην όντως αγάπη, που είναι η όντως Ανάσταση και Ζωή. Η προοπτική του Τριωδίου μέσα από την Κυριακή του Ασώτου».

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών προεχείρισε Αναγνώστη της Ιεράς Μητροπόλεως, τον μαθητή του Παραρτήματος Ομβριακής του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» κ. Βασίλη Τολιόπουλο, ο οποίος διακονεί το Ιερό Αναλόγιο της Ενορίας στο πλευρό του Πρωτοψάλτη και Καθηγητή του στο Ωδείο κ. Χρήστο Τσιρίγκα, δια τον οποίο άπαντες οι παρευρισκόμενοι πιστοί αναφώνησαν την ιαχή «Άξιος»!

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος και τ. Υπουργός κ. Ιωάννης Οικονόμου, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Σεραφείμ Πρέντζας, η Αντιπρόεδρος κ. Νάγια Φαρδή, ο Αντιδήμαρχος κ. Δημήτριος Κυρίτσης, ο τ. Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Θέμης Χειμάρης, ο εκπρόσωπος των Ενόπλων Δυνάμεων, καθώς και εκπρόσωποι του στρατού και άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου